

EINDVERSLAG

Nr. 6

De memorie van antwoord gaf in de vaste commissie voor financiën nog aanleiding tot de volgende vragen en opmerkingen.

Daargelaten de vraag of de aan de berekening daarvan ten grondslag liggende uitgangspunten wel geheel juist zijn, constateerden zeer vele leden dat de bewindsman naar aanleiding van hun desbetreffende vragen in het voorlopig verslag reeds bereid is gevonden de sinds 1971 geldende forfaitbedragen voor dieetkosten en kilometerkosten voor ziekenbezoek per auto, aan te passen aan de prijsontwikkeling. In dit verband zouden zij gaarne nog een opgave ontvangen van de normbedragen voor dieetkosten welke – zie blz. 4 memorie van antwoord, rechterkolom – in bepaalde gemeenten, dan wel in regionaal verband worden gehanteerd bij toepassing van de Algemene Bijstandswet.

Is het voorts niet juist dat de golfbeweging in de opbrengsten, voor zover veroorzaakt door de effecten van de ziektekostenregeling zich vrijwel geheel beneden de lijn der trendmatige opbrengstontwikkeling voordoet, zodat een zorgvuldiger en regelmatigere, i.c. jaarlijkse bijstelling van de ziektekostendrempel, gezien over een reeks van jaren toch een zeker positief effect op de opbrengst uitoefent? Zo ja, is dat effect dan enigermate kwantitatief aan te geven?

Zeer vele andere leden stelden vast dat hun vraag, waarom de bovenste grens niet naar beneden doch naar boven was afgerond, niet is beantwoord. De mededeling dat de bestaande verhouding ongeveer is gehandhaafd, kan immers niet als zodanig gelden. In dit verband citeert de Minister de opmerking van deze leden dat een niet-ziekenfonds verzekerde eerder een bepaald bedrag bereikt, omdat hem hogere tarieven in rekening worden gebracht. Deze overweging is evenwel niet van belang voor het verband tussen inkomsten en ziektekosten voorbij f 24 000 doch alleen voor de sprong bij de zgn. welstandsgrens.

Het zou, naar het oordeel van de hier aan het woord zijnde leden, niet redelijk zijn deze door de maatschappelijke ontwikkeling achterhaalde, niet in de gedachten van een algemene volksverzekering passende kostensprong te accentueren door vlak boven f 24 000 een hoger drempelbedrag te hanteren dan vlak onder dit inkomen. Het lijkt echter wel verdedigbaar de bovenste grens daar te leggen waar $12\frac{1}{2}$ pct. overeenkomt met f 4000 dus bij f 32 000. Een zo ingrijpende wijziging willen deze leden op dit moment niet bepleiten. Toch menen zij dat beide grenzen niet verder mogen uiteengroeien, doch integendeel bij een afrondingskwestie iets dichters bij elkaar moeten worden gebracht.

Ook het commentaar van de Minister op de betekenis van de hypotheekrente voor de buitengewone lastenregeling had de nu aan het woord zijnde leden niet geheel bevredigd. Indien verschillende soorten rente op praktische gronden verschillende gevolgen moeten blijven meebrengen voor de berekening van het belastbaar inkomen, dan wordt het argument tegen wijziging van het aftrekregime voor hypotheekrente uit hoofde van dan te vrezen distories zwakker. Wil de Regering ook aan dit aspect bij haar studie inzake de hypotheekrente c.a. aandacht schenken?

Onder het voorbehoud dat de Minister tijdig zal reageren op bovenstaande vragen en opmerkingen, acht de vaste commissie de openbare behandeling van dit wetsontwerp voldoende voorbereid.

Aldus vastgesteld, 20 november 1973.

BAKKER
JOEKES
NOTENBOOM
W. SCHOLTEN
PEIJNENBURG
VELLENGA
WIERENGA
KONING
DOLMAN
VAN DIS
TERLOUW
DE RUITER
VERMAAT
SCHOUTEN
EPEMA-BRUGMAN
VAN AMELSVOORT
DREES
JURGENS.